

kom ind paa Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, og hvem der skulde afgøre dette, specielt med Hensyn til de immaterielle Erhverv, paastod det ærede Medlem med stor Frejdighed, at naar f. Eks. Lærerebederne ikke vare saadanne, som de søgende fandt, de burde være, saa var det ikke disses Skyld, at de ikke tog imod disse Embeder, og saa vare de paagældende arbejdsløse uden egen Skyld. Git vi ind paa hans Princip, og skulde han fortolke denne Lov og den fandt Anvendelse ogsaa paa Lærersagforeningerne, saa vilde han dekrettere, at Lærerne i et saadant Tilfælde vare arbejdsløse uden egen Skyld, selv om der var en Mængde Embeder ledige, naar disse blot efter de søgendes Mening ikke vare tilstrækkelig godt lønede. Det forekommer mig, at være et fuldstændigt tilstrækkeligt Bevis for, at det ærede Medlem aldeles ikke har givet noget som helst Bidrag til Løsningen af dette vanskelige Spørgsmaal. Ligeledes med Hensyn til det materielle Arbejde. Det ærede Medlem siger: Naar Staten byder en saa usel Betaling som 2 Kr. om Dagen for Snekastning, maa det ogsaa betragtes som Arbejdsløshed uden egen Skyld, naar vedkommende ikke vil tage dette Arbejde. Det ærede Medlem indrømmede, at med denne Lov i Haanden vil han med den Indflydelse, han har paa Jagforeningerne, sige: 2 Kr. for at kaste Sne betragte vi ikke som en tilstrækkelig Løn, vi arbejde ikke, og saa er det efter det ærede Medlems Mening ikke Arbejdernes egen Skyld, og de ville altsaa kunne faa Bidrag af denne halve Million, hvis den var tilkendt Jagforeningerne. Det forekommer mig at være mer end tilstrækkeligt Bevis paa hvorledes vi kunne vente denne halve Million anvendt, og hvor lidt der faktisk er taget Hensyn til de Vanskeligheder, som klæbe ved hele dette Spørgsmaal. — Med Hensyn til Statterne skal jeg ikke sige videre, men jeg skal blot henvise det ærede Medlem til en Mand, som han vist i andre Henseender ikke betragter absolut som en Fjende af sit Parti, nemlig Professor Falbe Hansen, som i sine Undersøgelser er kommen til det Resultat, at den indirekte Skattebyrde fordeler sig nogenlunde jævnt i Forhold til Indtægten. Man kan maaste sige, at det er for meget for de mindre bemidlede, hvorfor man ogsaa søger gennem den ny direkte Stat at fritage dem noget; men Professor Falbe Hansens Undersøgelser ere i hvert Fald en grundig Gen- drivelse af den Paastand, det ærede Medlem og hans Venner stadig komme med, at man har lagt Statterne, enten med Forsæt eller af Tankeløshed, paa dem, der mindst kunne taale at bære dem.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(S. Jensen [Kjøbenhavns 10de Valgfreds]): Jeg erindrer, at den samme Mand, det ærede Medlem nu nævnte, for en Del Aar siden skrev, at de indirekte Statter vare en Sum af den arbejdende Befolknings Bidelse, Blod og Taarer. Han udtalte sig saaledes meget stærkt mod den indirekte Bestatnings Princip; om han i den senere Tid er kommen paa andre Tanker, kan jeg naturligvis ikke gøre for. — Det ærede Medlem forsøgte at argumentere paa en ganske ejendommelig Maade, idet han sagde, at hvis Forslaget blev til Lov, og jeg fik Indflydelse derpaa, vilde i det Tilfælde, at Staten ikke vilde betale mere end 2 Kr. i Snekastningspenge, og man ikke vilde arbejde for denne Løn, de paagældende blive betragtede som arbejdsløse uden egen Skyld; det havde jeg nu leveret Bevis for. Dette minder mig altfor meget om den Argumentation, man fører, naar man procederer om juridiske Sager, hvor man søger at hænge sig i Ord. Det, jeg tænkte paa ved det, jeg sagde, var dette, at naar et helt Jag, naar f. Eks. alle Danmarks Lærere eller Lærernes Organisation vare enige om, at de og de Embeder vare saa elendige, at man ikke kunde forlange, at noget Menneske skal søge dem, er det ogsaa berettiget, at ingen søger dem, eller hvis man i et helt Jag er enig om, hvad der er den almindelige Løn for det Arbejde, hvad der skal betales derfor, baade fra Arbejdsgibernes og fra Arbejdernes Side, saa er man ogsaa enig om, at naar der betales under den Løn, bør der ikke udføres Arbejde af den Art. Det er i begge Parter og i Samfundets Interesse. — Saa vendte det ærede Medlem tilbage til dette, at Jagforeningerne repræsenterede et bestemt Parti. Ja, Jagforeningerne ere Medjejer af et Blad, Social-Demokraten, og har en Del Jagforeningsorganer, hvori de fremme deres Formaal, men Jagforeningerne bestaa af Arbejdere tilhørende samme Jag, hvoraf nogle ere Højremænd, andre Venstremænd, om jeg end nok tror, at det store Flertal er Socialdemokrater. Smidlertid kender jeg ogsaa Medlemmer, der, i sin Tid i hvert Fald, have næret andre politiske Ansuelser; om de ere blevne ombendte, er et andet Spørgsmaal. For nogle Aar siden var man meget glad ved at have fundet en Højrehusmand paa Fyn eller i Jylland, som man rejste omkring og fremviste som en ombendt, der havde sagt Farvel til Venstre og al dets Gerning og alt dets Væsen. Har man altsaa Lov til at glæde sig over en Ombendelse fra den Kant, have vi vel ogsaa Lov til at glæde os, naar en Venstremænd eller Højre-